

Voor de klas

Johan van Caeneghem

Flitsen

Ik ben nieuw op deze school.
Nieuw in deze stad ook.

We zijn verhuisd.
Want mijn vader heeft ander werk.

Het is even wennen.
Maar ik vind het niet erg.
Ik pas me aan.
En hou me gedeisd.

‘Hoi, ik ben Shana’, zegt een meisje
tijdens de pauze.

Ze zit bij mij in de klas.

Daardoor wist ik al hoe ze heette.

‘Ik ben Lars’, zeg ik.

‘Ben je al een beetje gewend?’,
vraagt Shana.

‘Ja, hoor’, zeg ik.

Dan valt het gesprek stil.

Shana zegt: ‘Fijn. Doe!’

En ze loopt weg.

Ik ben niet zo'n prater.
Eerder stil.
Dat was op mijn oude school
ook al zo.

Sommige mensen vinden dat
vreemd. Maar niemand heeft me
ooit uitgelachen of gepest.

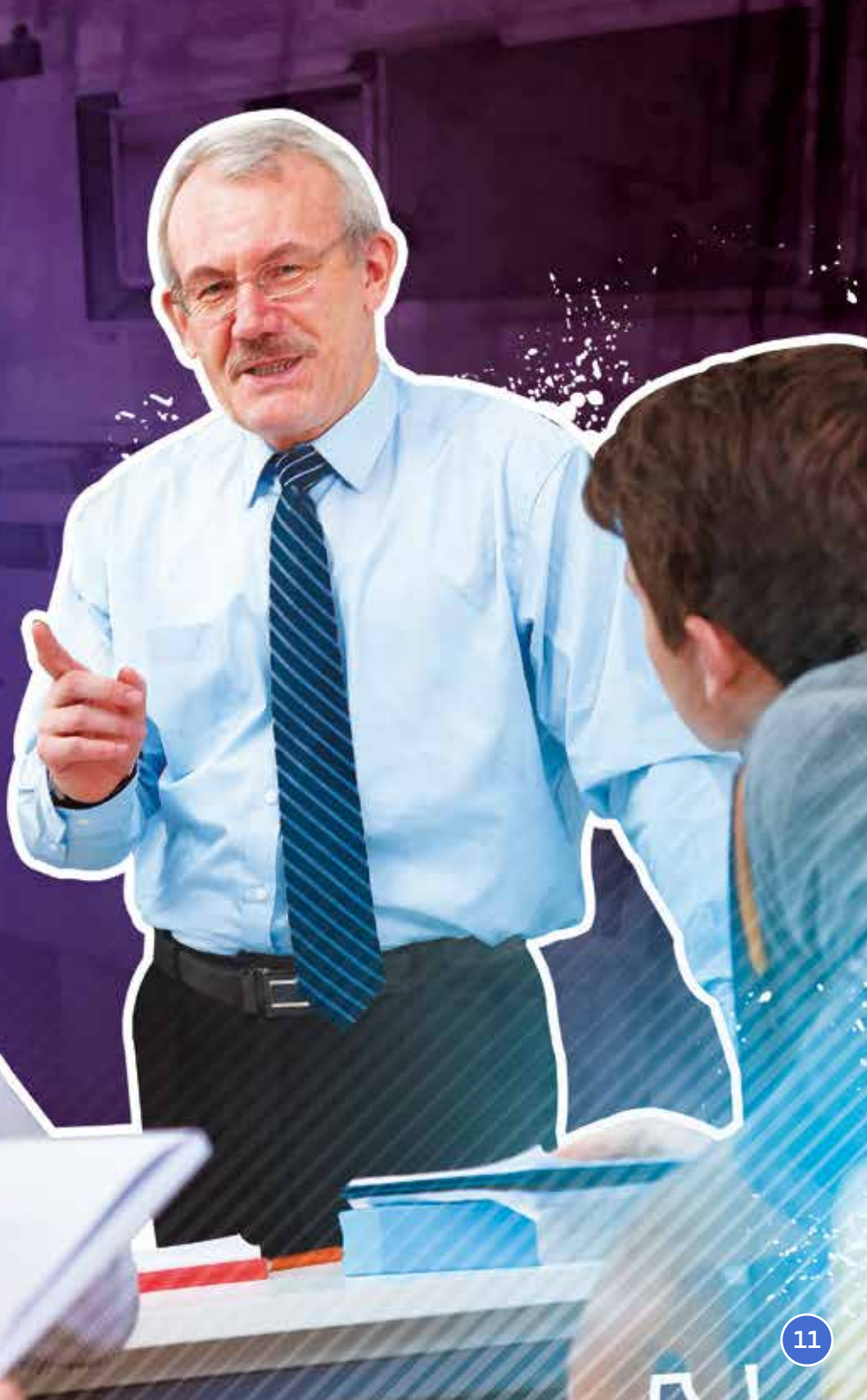
Ik ben vrij groot.
Misschien daarom.

The background of the page is a photograph of a classroom. A window with dark frames is visible at the top. In the foreground, a person's hand is holding a pen, ready to write on a piece of paper. The text is overlaid on a white, splatter-like graphic that resembles a hole cut out of the paper.

Het volgende uur hebben we Frans.
Maar meneer Kramer, de leraar, is ziek.

Een paar leerlingen juichen.
Zij zijn niet zo goed in Frans.
Maar de anderen zijn ook blij.
Want meneer Kramer kan behoorlijk
streng zijn.

Onze mentor komt de klas binnen.
‘Volgende week krijgen jullie een
vervanger.
Ga nu maar iets nuttigs doen.’

A woman with dark hair, wearing a grey cardigan over a white and grey striped shirt, is reading an open book. She is pointing her right index finger towards a chalkboard. On the chalkboard, the name 'Marie Dubois' is written in white chalk and circled with a white outline. The woman's image is also outlined in white, giving it a cutout appearance.

Marie
Dubois

Een week later komt de vervanger
van meneer Kramer.
Het is een kleine vrouw.
Met donker haar en donkere ogen.

‘Bonjour. Je m’apelle Marie Dubois.’

‘O la la!’, roept Kevin.
De hele klas lacht.

Kevin heeft een grote mond,
heb ik al gemerkt.

Als Kevin wat zegt, luistert iedereen.
Als hij wat doet, kijkt iedereen.

Kevin heeft een vriend, Jesse.
Jesse is zijn rechterhand.
Zijn hulpje, zeg maar.

Je hebt ze op elke school.
Jongens die graag druk doen.
Ik ga ze liever uit de weg.
Ze maken me teveel lawaai.

‘Meneer Kramer blijft een tijdje weg’,
zegt mevrouw Dubois.
‘Ik vervang hem zolang.’

‘Leuk’, bromt Kevin.
‘Bent u getrouwd, mevrouw?’, vraagt hij.
En weer lacht bijna iedereen.

Ik kijk naar Shana.
Ze zit helemaal aan de andere kant
van het lokaal.
Ze trekt haar wenkbrauwen op.

‘Nee’, zegt de lerares. ‘En u bent ...?’